

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Επιτροπή Ανάπτυξης

2008/2063(INI)

28.5.2008

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

της Επιτροπής Ανάπτυξης

προς την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων

σχετικά με τον νέο ρόλο και τις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου ως προς την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας (2008/2063(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης (*): Danutė Budreikaitė

(*): Διαδικασία συνδεδεμένων επιτροπών - Άρθρο 47 του Κανονισμού

PA_NonLeg

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Ανάπτυξης καλεί την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το άρθρο 208, παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι η «πολιτική της Ένωσης στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και οι αντίστοιχες πολιτικές των κρατών μελών αλληλοσυμπληρώνονται και αλληλοενισχύονται» σε αντίθεση με το ισχύον άρθρο 177, παράγραφος 1 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο αναφέρει «η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, η οποία συμπληρώνει την πολιτική των κρατών μελών»· τονίζει ότι αυτό αποδίδει στην Ένωση μεγαλύτερο βαθμό πρωτοβουλίας στη χάραξη πολιτικής γεγονός το οποίο, παρότι θα οδηγήσει σε καλύτερο συντονισμό των χορηγιών και επιμερισμό της εργασίας και σε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της βοήθειας, συνεπάγεται επίσης περισσότερες αρμοδιότητες για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του Κοινοβουλίου·
2. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το άρθρο 208, παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρει ρητώς ότι «κύριος στόχος της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα αυτό είναι ο περιορισμός και, μακροπρόθεσμα, η εξάλειψη της φτώχειας», και επιμένει ότι ο κύριος στόχος πρέπει να τοποθετηθεί στο πλαίσιο της επίτευξης των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ)· επαναλαμβάνει ότι όλες οι πολιτικές που έχουν αντίκτυπο στις αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτόν τον αναπτυξιακό στόχο και ότι το Κοινοβούλιο θα διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην παρακολούθηση της υλοποίησης του εν λόγω στόχου της Συνθήκης·
3. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το άρθρο 214 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναγνωρίζει την ανθρωπιστική βοήθεια ως αυτοτελή πολιτική της Ένωσης η οποία πρέπει να είναι σύμφωνη με τις αρχές του διεθνούς δικαίου και τις αρχές της αμεροληψίας, της ουδετερότητας και της αποφυγής διακρίσεων· είναι της άποψης ότι ο τίτλος III, κεφάλαια 1 (Η συνεργασία για την ανάπτυξη) και 3 (Η ανθρωπιστική βοήθεια) παρέχουν μια σαφή νομική βάση για την αναπτυξιακή και ανθρωπιστική βοήθεια και αποτυπώνουν την αρτιότητά τους ως αρμοδιότητες της Ένωσης για τις οποίες εφαρμόζεται η συνήθης νομοθετική διαδικασία (συναπόφαση)·
4. επιμένει ότι ο περιορισμός του αριθμού των Επιτρόπων από την 1η Νοεμβρίου 2014 [άρθρο 17, παράγραφος 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας)] δεν πρέπει να οδηγήσει στην κατάργηση του Επιτρόπου αρμόδιου για θέματα ανάπτυξης και ανθρωπιστικής βοήθειας, ο οποίος πρέπει να παραμείνει αρμόδιος για την αναπτυξιακή πολιτική της Ένωσης και για τη γενική διεύθυνση και τις υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με τη χάραξη πολιτικής, την παροχή συμβουλών πολιτικής και τη διαχείριση πολιτικής στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ, ενώ θα συνεργάζεται στενά με τον ύπατο εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, προκειμένου να διασφαλίζει τη συνέπεια στον τομέα της εξωτερικής δράσης σύμφωνα με το άρθρο 208, παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ορίζει ότι «η Ένωση

λαμβάνει υπόψη τους στόχους της συνεργασίας για την ανάπτυξη κατά την εφαρμογή πολιτικών που ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες»·

5. επιμένει ότι πρέπει να υπάρχει πιο έντονο αίτημα για ανάπτυξη εντός της ΕΕ, που να ενισχύεται από μια διοικητική δομή αρμόδια για την πολιτική και την εφαρμογή της· τονίζει ότι ο Επίτροπος αρμόδιος για θέματα ανάπτυξης και ανθρωπιστικής βοήθειας θα έπρεπε να ηγείται της αναπτυξιακής πολιτικής με πιο δυναμικό τρόπο από ό,τι επί του παρόντος·
6. τονίζει ότι η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) θα βοηθήσει την Επιτροπή να συνεχίσει την επιτάχυνση της μεταρρύθμισης και της απλούστευσης των γενικών διευθύνσεων που είναι αρμόδιες για την εξωτερική δράση· επιμένει ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να συμμετάσχει πλήρως στην απόφαση για τη μορφή της ΕΥΕΔ· επιμένει ότι η νέα αυτή υπηρεσία πρέπει να είναι πλήρως υπόλογη ενώπιον του Κοινοβουλίου· επιμένει ωστόσο πως η αρμοδιότητα για την πολιτική στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας, καθώς και για την εφαρμογή της πολιτικής αυτής, θα πρέπει να υπαχθεί στο πεδίο αρμοδιότητας του αρμόδιου Επιτρόπου για θέματα ανάπτυξης και ανθρωπιστικής βοήθειας·
7. επιμένει ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή της αναπτυξιακής πολιτικής εξακολουθεί να κρίνεται αναγκαία μια ειδική γενική διεύθυνση για την ανάπτυξη σε διοικητικό επίπεδο, αρμόδια για τη θέσπιση της πολιτικής, παροχή συμβουλών σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της πολιτικής της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ·
8. τονίζει ότι η τρέχουσα πρακτική της διάσπασης της χάραξης πολιτικής, του προγραμματισμού και της εφαρμογής στον τομέα της πολιτικής για την αναπτυξιακή συνεργασία πρέπει να τερματιστεί, προκειμένου να αυξηθεί η αποδοτικότητα της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ·
9. τονίζει την ανάγκη να διασφαλιστεί η συνεκτικότητα και να ενσωματωθούν αναπτυξιακά και ανθρωπιστικά προγράμματα για χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ), της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής·
10. ζητεί από την Επιτροπή να διορθώσει τις υφιστάμενες ανακολουθίες στη δομή και τις αρμοδιότητες των Γενικών Διευθύνσεων της σε ό,τι αφορά τις πολιτικές και τον προϋπολογισμό· ζητεί η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης να καταστεί αρμόδια για το σύνολο της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με αναπτυσσόμενα κράτη που δεν είναι χώρες ΑΚΕ, και να ενσωματωθεί η EuropeAid στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης·
11. εκφράζει την ικανοποίησή του για την απαίτηση για έγκριση (συναίνεση) του Κοινοβουλίου για τη σύναψη διεθνών συμφωνιών που καλύπτουν τομείς για τους οποίους εφαρμόζεται είτε η συνήθης νομοθετική διαδικασία είτε η ειδική νομοθετική διαδικασία, όπου απαιτείται έγκριση από το Κοινοβούλιο, (άρθρο 218, παράγραφος 6, στοιχεία α) και ν) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης)· τονίζει ότι αυτό θα αυξήσει τη διαφάνεια και τον δημοκρατικό έλεγχο που ασκεί το Κοινοβούλιο σε όλες τις εκφάνσεις της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας·

12. διαπιστώνει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας διατηρεί την κανονική νομοθετική διαδικασία συναπόφασης στον τομέα της πολιτικής για την αναπτυξιακή συνεργασία· τονίζει ότι αυτό σημαίνει ότι το Κοινοβούλιο απολαύει και κάνει πλήρη χρήση του δικαιώματός του για δημοκρατικό έλεγχο σε όλες τις πτυχές της πολιτικής αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ·
13. εκφράζει την ικανοποίησή του για την εισαγωγή από το άρθρο 5, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας) του ελέγχου από τα εθνικά κοινοβούλια σχετικά με τον σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας· είναι της άποψης ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ θα ενισχύσει την αμοιβαία συμπληρωματικότητα μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών και θα αυξήσει την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με τις δραστηριότητες της Ένωσης στον συγκεκριμένο τομέα· τονίζει την ανάγκη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια να προετοιμαστούν για αυτό με τον αποδοτικότερο τρόπο·
14. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας εισάγει δεσμευτικές διατάξεις για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών στους εσωτερικούς και εξωτερικούς στόχους της ΕΕ·
15. επιδοκιμάζει τη διαγραφή από τη Συνθήκη της Λισαβόνας του άρθρου 197, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο εξαιρεί το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης(ΕΤΑ) από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Συνθήκης· σημειώνει ότι αυτό ανοίγει τον δρόμο για την ένταξη του ΕΤΑ στον προϋπολογισμό της Ένωσης χωρίς να χρειάζεται να αναθεωρηθεί η εν λόγω Συνθήκη· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εντάξουν το ΕΤΑ στον προϋπολογισμό της ΕΕ στην ενδιάμεση αναθεώρηση 2008/2009, κάτι που θα ενισχύσει τη δημοκρατική νομιμοποίηση ενός σημαντικού μέρους της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ και του προϋπολογισμού της·
16. τονίζει ότι μόνο αν δοθεί ύψιστη προτεραιότητα στη συνοχή της αναπτυξιακής πολιτικής θα είναι η Ένωση σε θέση να εκπληρώσει τους αναπτυξιακούς στόχους και αξίες της ΕΕ όπως ορίζονται στην Συνθήκη της Λισαβόνας·
17. επιδοκιμάζει την προοπτική μιας πιο εκσυγχρονισμένης θεσμικής αρχιτεκτονικής σε επίπεδο ΕΕ για τον συντονισμό των πολιτικών εξωτερικών σχέσεων της Ευρώπης, αλλά προειδοποιεί ότι, για να είναι πραγματικά αποτελεσματική η αναπτυξιακή πολιτική, πρέπει να βασίζεται στη συνεργασία και ιδιοποίηση των δικαιούχων χωρών·

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	28.5.2008
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 27 -: 0 0: 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Danutë Budreikaitë, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	John Bowis, Ana Maria Gomes, Miguel Angel Martínez Martínez, Mihaela Popa, Renate Weber, Gabriele Zimmer, Μανώλης Μαυρομμάτης